

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ
І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 5 (514)

Субота, 16 лютага 1963 г.

Цана 1 кап.

Год выдання XVI-ы

Насустрач выбарам у Вярхоўны Савет БССР
і мясцовыя Саветы Беларускай ССР

Да выбараў — два тыдні

Усё бліжэй дзень выбараў у Вярхоўны Савет Беларускай ССР і ў мясцовыя Саветы рэспублікі. З сакавіка працоўныя Беларусі пойдуць на выбарчыя ўчасткі, каб аддаць свае галасы за лепшых прадстаўнікоў народа — кіруючых дзеячоў партыі і ўрада, перадавых рабочых, калгаснікаў, прадстаўнікоў інтэлігенцыі.

Гарачыя дні цяпер на агітпункце № 18. Партыйная арганізацыя філалагічнага факультэта добра папрацавала, каб абсталяваць агітпункт, зрабіць яго прыгожым і ўтульным. Тут ўстаноўлены стэнды, якія раскажваюць аб рашэннях лістападаўскага Пленума Цэнтральнага Камітэта КПСС, маецца выбарчая літаратура, газеты, часопісы.

Шмат цікавых мерапрыемстваў праводзіцца і запланавана правесці на агітпункце. Вялікую цікакасць выбаршчыкаў выклікала лекцыя аб міжнародным палажэнні, якую прачыталі супрацоўнікі Міністэрства замежных спраў рэспублікі тт. Рудных і Ільін. На лекцыі прысутнічалі больш 200 чалавек.

Гутарка выкладчыка юрыдычнага факультэта А. А. Галаўко «Аб перабудове работы Саветаў у святле рашэнняў лістападаўскага Пленума ЦК КПСС зацікавіла не толькі выбаршчыкаў, але і студэнтаў-дыпламантаў юрыдычнага факультэта, якія высвятлялі некаторыя незразумелыя для сябе пытанні.

Планам работы агітпункта прадугледжаны тэматычныя вечары, дыспут, вечары адпачынку.

Кожную пятніцу з 18 гадзін выкладчыкі юрыдычнага факультэта праводзяць у агітпункце для выбаршчыкаў кансультацыі па юрыдычных пытаннях.

Агітатары ўжо склалі і вывесілі спісы выбаршчыкаў. Трэба цяпер, каб выбаршчыкі правярылі правільнасць запісаў у спісе.

Акруговыя выбарчыя камісіі праводзяць рэгістрацыю кандыдатаў у дэпутаты. Перад агітатарамі стаіць задача — азнаёміць выбаршчыкаў з вылучанымі кандыдатурамі па выбарах у Вярхоўны Савет Беларускай ССР і ў мясцовыя Саветы БССР. Да дня выбараў засталася ўсяго толькі паўмесяца, а наперадзе яшчэ шмат работы. Важнейшая з іх — як мага якасней арганізоўваць работу з выбаршчыкамі на агітпункце.

На жаль, у гэтай рабоце належнага ўдзелу яшчэ не прынялі камсамольская і прафсаюзная арганізацыі факультэта. Не актыўна праводзяць работу на агітпункце выбарчага ўчастка № 18 і асобныя партыйныя арганізацыі фізічнага, біялагічнага, географічнага і іншых факультэтаў. За выключэннем партыйнай арганізацыі гістарычнага факультэта, ні адна партарганізацыя не арганізавала сапраўднага кантролю і дапамогі сваім агітатарам, не цікавіцца арганізацыяй дзяжурстваў на агітпункце, правядзеннем тэматычных вечароў з выбаршчыкамі.

Л. ПРЫХОДЗЬКА,

загадчык агітпункта № 18 Ленінскага раёна.

В. СТАРАВОЙТАУ,

намеснік сакратара партыйнай арганізацыі філалагічнага факультэта.

Я хачу расказаць, як правёў каникулы мой аднакурснік Іван Макаловіч. Даўно яму не прыходзілася быць дома: пасля арміі заехаў прама ў Мінск здаваць уступныя экзамены ва ўніверсітэт. А на каникулах ён рашыў пабыць на Радзіме — на Палессі. Хадзіў на лыжах, захапляўся роднымі лясамі. Ледзь не па Гоголю: «Вы ведаеце наш лес?

На каникулах

Не, вы не ведаеце наш лес! Лес у снезе, ціха, — раскажваю потым Іван, — выдатнае ўражанне.

Шмат часу Ваня ўдзяляў кнігам. Прачытаў «Дунайскага лоцмана» Ж. Верна, два тамы Д. Лондана і іншыя кнігі.

Пасяджэнне бюро камітэта камсамола

У сераду адбылося чарговае пасяджэнне бюро камітэта камсамола ўніверсітэта. Бюро абмеркавала два пытанні: 1. Вынікі зімовай экзаменацыйнай сесіі. 2. Стварэнне агітбрыгад і школы грамадскіх прафесій. Калектывы агітбрыгад будуць праводзіць сваю работу на выбарчых участках горада і вобласці: агітбрыгады фізічнага, гістарычнага, матэматычнага, філалагічнага факультэтаў — на выбарчых участках г. Мінска, калектывы астатніх факультэтаў паводуць у сельскія агітпункты.

Практыка пачалася

На чацвёртых курсах матэматычнага, гістарычнага, філалагічнага факультэтаў, на трэцім курсе аддзялення журналістыкі пачалася вытворчая практыка. Студэнтаў ўніверсітэта можна цяпер сустрэць у школах, на прадрывах, ва ўстановах. Працягваюць практыку робіць студэнт зусім іншым чалавечкам у вачах супрацоўнікаў калектываў, за паўгода практыкант прынясе вялікую карысць у любым месцы, ён добра асвоіцца і з работаў, і з калектывам, і пасля заканчэння практыкі доўга яшчэ будзе трымаць кантакт са сваімі новымі калегамі.

Студэнты першага курса аддзялення журналістыкі прыступілі да праходжання вучэбнай практыкі ў рэдакцыях шматтыражных газет горада. Іх першая мэта — азнаёміцца з работаў рэдакцый, сачыць за выпускам газеты, усямерна дапамагаць супрацоўнікам рэдакцый у рабоце.

ЗАПРАШАЕМ НА ДЫСПУТ!

Дыспут па кнізе Д. Граніна

«Иду на грозу»

адбудзецца 22 лютага ў 19 гадзін у памяшканні агітпункта № 18 (універсітэцкі корпус па вуліцы Чырвонаярмейскай, 6).

А па раницах замест зарадкі сек дровы.

Макаловіч добра вучыцца, за кароткі час каникул ён набраўся сіл на новы семестр, на новую працу.

Ён усім рэкамендуе свой метаг адпачынку: усебаковы адпачынак, фізічны і разумовы, павінен чаргавацца.

А. АМЕЛЬЧАНКА,

1 курс аддз. журналістыкі.

Да ўвагі малодшаккурснікаў

Пры ўніверсітэце пачынае заняткі
ФАКУЛЬТЭТ ГРАМАДСКІХ ПРАФЕСІЙ,

які будзе рыхтаваць
кіраўнікоў мастацкай самадзейнасці
па наступных спецыяльнасцях:

1. Кіраўнік хора (хормайстар),
2. Кіраўнік танцавальнага калектыву,
3. Дырыжор аркестра рускіх народных інструментаў,
4. Рэжысёр самадзейнага драматычнага і тэатральнага калектываў.

Тэрмін навучання — 3 гады. На факультэце вывучаюць нотную граматы, набываюць навыкі ігры на адным з музычных інструментаў (фартэпіяна, баян, домра).

Прымаюцца студэнты 1—2 курсаў.

Запіс праводзіцца ў дні рэпетыцый універсітэцкіх калектываў мастацкай самадзейнасці па наступных днях:

Народная харавая капэла — пятніца з 20.30 у гуманітарным корпусе.

Драматычны калектыв — чацвер з 20.30 у гуманітарным корпусе.

Танцавальны калектыв — панядзелак з 19.00 у аўдыторыі № 8 біялагічнага корпуса.

Аркестр народных інструментаў — пятніца з 19.00 у аўдыторыі № 206 галоўнага корпуса.

Праўленне клуба БДУ.

Першыя адзнакі ў залікоўцы

Цікавымі для нас, студэнтаў журфака, былі першыя лекцыі, першыя семінарыяныя заняткі. Мы жылі, змагаліся, перажывалі разам з героямі Гамера, Сафокла, Эўрыпіда і іншых аўтараў антычнага свету — па зарубежнай літаратуры. Нам давалі стасункі веды па гісторыі КПСС, па сучасных беларускай і рускай мовах. Не без цікавасці праходзілі семінары і па ўводзінах у літаратуразнаўства.

Кожная гадзіна заняткаў нагадвала сапраўдны дыспут, у якім кожны выказваў сваю думку, свае погляды на той ці іншы факт, на мастацкі твор.

Помніцца, на ўводзінах у літаратуразнаўства асабліва вострыя спрэчкі разгарэліся па «вечных тэмах». Амаль дзве гадзіны «вечныя тэмы» былі гваздом праграмы. Нават на перапынак выходзіць ніхто не пажадаў, і дыспут працягваўся.

— Я лічу, — гаворыць Уладзімір Бабраўнічыч, — вечнымі з'яўляюцца такія тэмы, якія пастаянна хваляюць чалавецтва, тэмы, якім удзяляецца галоўная ўвага ў розныя эпохі.

Хутка ляцелі дні. Не заўважы-

лі, як надыйшла сесія. Кожны студэнт сам ведае, што значыць першая сесія. Вядома, крыху і хваляваліся, хоць кожны прадмет ведалі добра. Здалі залікі. І вось экзамены, час гарачы для студэнтаў...

Шэсцьдзесяць выдатных студэнтаў Мікалай Кернога. Ён цвёрда і ўпэўнена адказвае на пытанні білета, на дадатковыя пытанні. Першая адзнака ў яго залікоўцы — «выдатна». Навум Ісакавіч Лапідус застаўся задаволены групай журналістаў.

З 25 чалавек 10 здалі зарубежную літаратуру на «выдатна». Большасць выдатных адзнак з'явілася ў заліковых кніжках Івана Макаловіча, Яўгена Прыгодзіча, Алега Чарнова і іншых. Толькі тры здавальняючых адзнакі атрымала група.

Адрозу ж пасля каникул мы правялі групавы сход, на якім падвялі вынікі першай сесіі. І рашылі: наступную сесію здаць без адзінай здавальняючай адзнакі. Гэта стала дэвізам нашай групы.

І. КАПЫЛОВІЧ,
студэнт 1 курса
аддз. журналістыкі.

Аб творчасці Ватэ і Шардона раскажваю лектар на адбыўшайся днямі лекцыі з цыкла «Майстры замежнага мастацтва», арганізаванага Мінскім гарадскім аддзяленнем таварыства па распаўсюджванню палітычных і навуковых ведаў і Дзяржаўным Эрмітажам.

Адбыўся чарговы канцэрт абанемента «Выбраныя сімфанічныя творы П. І. Чайкоўскага і савецкіх кампазітараў». Дзяржаўны сімфанічны аркестр Беларускай ССР выканаў Пятую сімфонію Пятра Ільіча Чайкоўскага, Канцэрт для фартэпіяна з аркестрам Г. Галыніна і Сімфанічную паэму Г. Вагнера «Вечна жывыя».

Аўтарскі вечар Марка Якаўлева, аўтара сатырычных куплетаў і песен, напісаных для А. Райкіна, Ю. Цімашэнкі і Я. Бярэзіна, Л. Уцёсава і іншых савецкіх артыстаў, адбыўся ў нас ва ўніверсітэце 11 лютага.

ПА ПУШЫСТАЙ снежнай сцяжынцы сквера не спяшаючыся ішлі двое. Яны трымаліся за рукі і аб чымсьці весела размаўлялі. Сустрэчныя яшчэ здалёк заўважалі іх, але да размовы не прыслухоўваліся.

— Лена, прыходзь заўтра на каток, — ціха прагаварыў яе спадарожнік.

Лена падумала, што сказана гэта жартам, аднак рашылася ніхенька глянуць на яго твар. Вочы сустрэліся, пальцы мацней прыліпіліся... Лена не знаходзіла слова сказаць. Яна хацела падзякаваць за запрашэнне... Твар яе перамяняўся, нібы набягаў хмарай, непадробнай тугою.

Цяпер яна глядзела не на таго, хто так упэўнена і лёгка падтрымліваў яе на снежнай сця-

жынцы, а менавіта на гэту сцяжынку, на апранутыя ў казачнае адзенне дрэвы, на людзей, якія спяшаліся хто куды.

Нарэшце, хваляванне ўціхла, і яна сказала, што ў многіх яе сябровка ёсць асабістыя канькі і нядрэнныя.

— Лена, я табе прынясу. У хлопцаў дастану. Толькі ты прыходзь... Хочаш, я табе сёння прынясу канькі?

Лена адмовілася, але Саша настойваў на сваім:

— Тады дазволь мне глядзець у вас тэлевізар. У вас не такі. Ваш не псуецца, а наш увесь час псуецца — свісціць, шуміць...

— Саша, мама ж яшчэ не ведае, што я пасябрала з хлопчыкам. Яна можа раззлавацца і цябе дрэнна сустрэць.

Але Саша і слухаць не жадаў.

— Хочаш, я тваё імя на снезе намаляю?

— Не! Не трэба! Тут ходзяць мамыны знаёмыя.

Яны пасябралі

Апавяданне

Але і такая забарона на Сашу не падзейнічала. Ён пераскочыў праз гару снегу, выбраў роўнае, няходжанае месца... Праз дзве минуты вялізная трохметровая літара Л была выдрукавана, і Лена весела рассмяялася, пляскаючы ў далоні. Пражожыя паглядвалі на Сашу, любаваліся яго работай. Лена ўважліва сачыла за кожным

яго рухам і ў душы захаплялася. Яна не заўважыла, як да яе прабраўся мароз. Ад халоднага ветру ў яе сціснуліся плечыкі. Час ад часу яна паўтарала асгатнія літары свайго імя Е, Н, А. Калі вялізныя літары ЛЕНА былі абведзены ў прыгожую рамку, та, каму належала гэта імя, заскакала на месцы, раздзяляючы агульную з Сашай радасць.

Цяпер Саша пераканаўся, што задума ўдалася, і Лена абавязкова заўтра прыдзе на каток, дзе ён будзе вучыць яе хадзіць на каньках. Ён падыйшоў, узяў за руку яе, як нехта паклікаў іх, Лена спакойна паглядзела па баках і ўбачыла маму!

— Мамачка, пазнаёмся. Гэта Саша. Мы з ім пасябралі.

— Вельмі прыемна, Саша. Я

Леначка мама. Вось вам Дзед-Мароз перадаў падарункі. А цяпер, мае першакласнічкі, пойдзем-ка дамоў, ёлка ўжо скончылася. І Дзед-Мароз пытаў, чаму Лена не прыйшла.

— А чаму Дзед-Мароз не пакачаў крыху? Мы ж крышачку толькі затрымаліся. Праўда, Саша?

— Леначка, бяры Сашаньку за руку і запрашай да нас. Я вас накармлю, потым паглядзім тэлевізар. А пасля абеда папа абяцаў падарыць табе канькі з чаравікамі...

Саша быў на сёмым небе ад радасці: цяпер у Лены будучы свае канькі, і ён навучыць яе катацца не горш за сябровка.

Г. ОГІЙ,
2 курс вяс. адз. журналістыкі.

Уладзімір БАБРАУНІЧЫ

Балатон

(Возера ў Венгрыі, каля якога адбываліся вялікія баі ў час Вялікай Айчыннай вайны).

Ртуццю ў сонечны дзень
Ззяе кожная хваля,
К верасам прыпадзе
І знікае ўдалых.

Хвалі вецер кране,
Слёз стрымаць я не ў сілах.
Ты — і возера мне,
Ты — і бацькі магіла.

Хіба ведаў жа ён,
Сын-салдат, яго змена,
Знойдзе месца баёў,
Пастаіць на каленях!

Славіць лёс свой рыбак
Песняй звонкай, з душою.
Шчасцем дыша вярба,
Размаўляе з табою.

Ды і я не ўмаўчу,
Я парушу ўрачыстасць.
Я пра бацьку хачу
Размаўляць з хваляй чыстай,

З кучаравай вярбой,
З залатою пясчынкай,
З серабрыстай расой,
Нават з кожнай травінкай.

Яны ж знаюць яго:
Нёс ён шчасце здалёку.
Сам да шчасця свайго
Не зрабіў толькі кроку.

Не изменю

Да, я живу неэкономно.
За это чей-то взгляд корит...
Но я вхожу
в наш мир
огромный,
Как в августе метеорит:
Сгораю весь.
И пусть мгновеньем
Промчится жизнь,

Не изменю:
Хочу
секундою горенья
На миг
тепла прибавить
дню!
А. ОМЕЛЬЧЕНКО,
студент I курса отд.
журналистики

Няўцешны крэдытор

Адзін з сяброў Марка Твена ўзяў у яго даволі значную суму грошай і абяцаў вярнуць на працягу месяца «калі толькі застаўся ў жыццях».

Прайшоў месяц. Доўг не быў вернут. Тады М. Твен надрукаваў у адной з газет наступную аб'яву:

«З вялікім жалем паведамляю ўсіх сяброў аб канцыне Гары Дункана, якая паследавала ўчора. Ён узяў у мяне ў доўг 500

долараў і абяцаў мне вярнуць гэтыя грошы праз месяц, калі толькі не памрэ за гэты час. Сябра мой, Гары Дункан, заўсёды быў верны свайму слову. Таму не можна быць ніякіх сумненняў, што ён памёр не пазней учарашняга дня. Мір праху яго».

Увесь горад пакатываўся са смеху. «Пакойны» адразу ўвакрас, і Твен атрымаў свае грошы.

Малодосць — час натхнення, подзвігаў і працы

Уладзімір Ільіч Ленін у 24-гадовым узросце напісаў сваю выдатную кнігу «Што такое «сябры народа» і як яны ваююць супраць сацыял-дэмакратыў?»

Карлу Марксу было 29 гадоў, а Фрыдрыху Энгельсу — 27 гадоў, калі яны напісалі першы праграмны дакумент марксізма — «Маніфест Камуністычнай партыі»

сакратаром ЦК Французскай камуністычнай партыі.

Сяргею Рахманінаву было 18 гадоў, калі ён скончыў кансерваторыю па класу фартэпіяна. Годам пазней ён, заканчваючы кансерваторыю па класу кампазіцыі, прадаставіў у якасці дыпломнай работы оперу «Алекса».

Расіні стварыў оперу «Севільскі цырульнік» у 24-гадовым узросце.

Аляксандр Сяргеевіч Пушкін напісаў паэму «Руслан і Людміла», калі яму было 20 гадоў.

Аэрадромы —
люстры на зямлі,
зямлі далоні —

то аэрадромы...
Я добра помню, як пасля зімы к аэрадрому мы вазілі дровы. Мароз такі смаліў, што аж гудрон на ўзлётнай паласе, як стрэл той, лопаўся. Нас разам з абярэмцам лёгкіх дроў к палатцы заінемай неслі лёгчыкі. Касцёр трашчаў і Вася-лейтэнант, пакратаўшы вусоў антэны-кончыкі, казаў, што хутка скончыцца вайна і што марозы разам з ёю скончацца. Гавайскую гітару ў рукі браў (віхура, нібы у жорнах, снег малола) і мне падміргаў хітра:

«Слухай, брат...»
Ды граў такую светлую мелодыю. Сярод зімы нам уяўляўся край, як луг заліты краскам і сонцам, ён быў для нас не край,

а проста рай,
дзе не было ні смерці, ні бяссонніц.
Сядзелі мы прыціхшы, як у сне,
забыўшы на касцёр і на гітару,

Васіль МАКАРЭВІЧ

— От музыка, як на галовы снег,
і штурманы навокал рагаталі.
Ды смех быў смехам, а вайна вайной.
Зямля стагнала ад гармат за даллю.
З аэрадрома

за звяном звяно
штурмавікі ляцелі на заданне.
Чакалі іх.

А потым з-пад рукі,
напружваючы востры зрок да болю,
глядзелі, ці ўсе штурмавікі
вяртаюцца на «брыючым» дадому.
Для іх бетон, свяціла, залаці!
Ды ў той марозны дзень

звяна вядучы
сказаў:
— Твой цэзка больш не прыляціць,
сказаў і ўбок пабрыў, як невідучы.
І я згубіў і казачны той край
і сонца, і зялёны луг з кустамі.
Перад вачмі снягоў сівы экран
на холадзе іскрыўся і хістаўся.
А ля палаткі — о, злітуйся бог!
са струнамі цяжкімі заінемаймі
гітара, як сама туга і боль
на ветры і рыдала,
і звінела...

Фізікультура і спорт

Праект

ПАЛАЖЭННЕ

аб правядзенні каманднага першынства ўніверсітэта па шашках на прыз газеты «Беларускі ўніверсітэт»

I. Мэты і задачы першынства

Каманднае першынство ўніверсітэта па шашках на прыз газеты «Беларускі ўніверсітэт» праводзіцца з мэтай:

- а) больш шырокага разгортвання работы па шашках на факультэтах і курсах;
- б) выяўлення мацнейшага калектыву.

II. Час і месца правядзення спаборніцтваў

Першынство разыгрываецца арыентавана на 1 па 20 сакавіка штогод і праводзіцца ў памяшканні хімічнага корпусу.

III. Парадак правядзення спаборніцтваў

Першынство разыгрываецца па кругавой сістэме.

IV. Састаў удзельнікаў спаборніцтваў

Да ўдзелу ў першынстве дапускаюцца каманды факультэтаў, курсаў, лабараторый ўніверсітэта і зборныя запрошаных ВНУ. Састаў каманды — 5 мужчын і 1 жанчына ў рускія і 1 мужчына ў стаклетачныя шашкі. Дазваляецца заяўляць запас ў размеры 100% асноўнага саставу.

V. Правілы правядзення спаборніцтваў

Агульнае кіраўніцтва спаборніцтвамі ўскладаецца на шашачны клуб ўніверсітэта і рэдакцыю газеты «Беларускі ўніверсітэт». Непасрэднае правядзенне спаборніцтваў ажыццяўляецца судзейскай калегіяй, зацверджанай шашачным клубам. Пачатак матчавых сустрэч устанавіваецца ў 18 гадзін. Пасля двух гадзін ігры адкладзеныя партыі прысуджаюцца. У асобных выпадках судзейская калегія можа назначыць партыю на даіграванне.

VI. Узнагароджанне пераможцаў

Каманда-пераможца узнагароджваецца пераходным прызам — кубкам і граматай газеты «Беларускі ўніверсітэт». Члены каманды-пераможца — дыпломам першай ступені спортклуба ўніверсітэта. Каманды, якія занялі 2—3 месцы, — граматамі газеты «Беларускі ўніверсітэт». Пераможцы на дошках — дыпломам спартыўнага клуба ўніверсітэта.

На канферэнцыі ў Маскве

8—10 лютага ў Маскве праходзіла першая справаздачна-выбарчая канферэнцыя шахматна-шашачнай секцыі СДСТ «Буравеснік».

Шмат цікавага было на ёй. Грунтоўны даклад майстра Бонч-Асмалоўскага даваў каштоўныя парадкі па далейшаму развіццю гэтых відаў спорту сярод студэнтаў. Вялікая ўвага ўдзялялася стварэнню шахматна-шашачных секцый, клубаў, аддзелаў у шматтыражных газетах, таварыцкім сустрэчам паміж камандамі ВНУ.

Першынство вылічальнага цэнтра

Закончыўся першы круг асабістага першынства вылічальнага цэнтра па шахматах. Упэўнена правёў усе сустрэчы дацэнт П. М. Чэголін, які ўзначальвае турнірную табліцу. У яго 7 ачкоў з 8. Па 5 1/2 ачкоў набралі інжынеры М. Лепашыньскі і Г. Драбушэвіч.

Рэдактар У. КУЛАЖАНКА.

Адрас рэдакцыі:
Мінск, Універсітэцкі гарадок,
галоўны корпус, 212. Тэл. 2.07-19.
Друкарня Белсавпрофа.
АТ 03677. Тыр. 2000. Зак. 572.